

Waide umherstreifend VARĀH. BRH. 18, 7.

वनापग Fluss: महार्णवे समासाद्य वनापगशतं यया R. 7, 19, 16. वनं जलं तत्पूर्वानदीशतम् अर्षो ब्रूस्वः (आपग st. आपगा).

वनाञ्जिनी (1. वन + ञ) f. eine im Wasser lebende Lotuspflanze KATHĀS. 21, 14.

वनामल m. Carissa Carandas Ltn. (कृष्णपाकपाल) ÇABDAM. im ÇKDR.

वनाम्बिका f. N. pr. der Schutzgottheit im Geschlecht Daksha's Verz. d. Oxf. H. 19, a, 5.

वनाम (1. वन + म) m. eine best. Pflanze, = कोशाम RĀĀN. im ÇKDR.

वनायु m. 1) pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 363 nach der Lesart der ed. Bomb. (वातायन ed. Calc.) sg. N. pr. des von ihm bewohnten Gebietes ÇABDAR. im ÇKDR. ऽज्ञाः (क्याः) Pferde aus Vanāju H. 1235. HALĀJ. 2, 284. MBH. 8, 200. R. 1, 6, 21. ऽदेण्याः RAGH. 5, 73. — 2) N. pr. eines Sohnes des Purūravas MBH. 1, 3149. HARIV. 1373. VP. 398, N. 1. — 3) N. pr. eines Dānava MBH. 1, 2538. — Vgl. वानायु.

वनारिष्टा f. wilde Gelbwurzel (वनहरिद्रा) RĀĀN. im ÇKDR.

वनार्चक m. Kranzwinder (Verehrer des Waldes) ĠĀṬĪDH. im ÇKDR.

वनार्द्रका f. wilder Ingwer RĀĀN. im ÇKDR. वनार्द्रक n. die Knolle; s. u. महार्द्रक.

वनालक्त n. Röhel, rubrica (wilder Lack) TRIK. 2, 3, 6.

वनालय m. der Wald als Behausung: ऽज्ञोविन् in Wäldern hausend HARIV. 3815.

वनालिका f. Heliotropium indicum HĀR. 95.

वनाली (1. वन + आ) f. = वनराशि KHANDOM. 65.

वनाश्रम m. das dritte Lebensstadium eines Brahmanen, der Aufenthalt im Walde HARIV. 2538 nach der Lesart der neueren Ausg. (वन्याश्रम ed. Calc.).

वनाश्रमिन् m. = वानप्रस्थ Anachoret, ein Brahmane im dritten Lebensstudium BHĀG. P. 11, 18, 7.

वनाश्रय 1) adj. im Walde lebend, m. Waldbewohner R. GORR. 2, 28, 22. MĀRK. P. 109, 31. 37. 43. 115, 11. — 2) m. Rabe H. 1323. HALĀJ. 2, 91.

वनाहिर m. Eber TRIK. 2, 5, 5.

वनि (von 1. वन्) UNĀDIS. 4, 139. 1) f. das Heischen, Verlangen, Wunsch AV. 5, 7, 2. 3. मा वनिं मा वाधं नो वीत्सीः 6. य एनां वनिमायति welche um sie bittend kommen 12, 4, 11. — 2) nom. ag. am Ende eines comp. P. 3, 2, 27. — 3) m. Feuer UĠĠVAL. — Vgl. आदित्य, उपमाति, ऋजु, नत्र, धान्य, धारा, ब्रह्म, रायस्योष, वसु, वृष्टि, विश्व, शत, सुप्रज्ञा.

वनिका (von 1. वन) f. Wäldchen; nur in der Verbindung अशोक MBH. 1, 3398. 3, 16168. R. 1, 1, 71. R. GORR. 1, 4, 91. 3, 62, 32. 6, 7, 9. 22. 19. 23, 40. BHĀG. P. 9, 10, 30. ऽवनिक n. R. 6, 112, 53.

वनिकावास m. N. pr. eines Dorfes RĀĀN-TAR. 8, 1879.

वनित (von 1. वन्) 1) adj. geliebt, erwünscht, verlangt; = प्रार्थित (याचित) und सेवित H. an. 3, 292. MED. t. 150. — 2) f. आ a) Geliebte, Gattin; Mädchen, Frauenzimmer AK. 2, 6, 2. 3, 4, 24, 76. H. 503. H. an. MED. HALĀJ. 2, 327. MBH. 7, 2226. 12, 13217. HARIV. 4094. R. 2, 94, 24. 26 (103, 25 GORR.). R. GORR. 2, 104, 15. 4, 35, 32. MRĀĪK. 44, 11. MBGH. 8. 33. 63. RAGH. 2, 19. 9, 37. 11, 17. 14, 51. KUMĀRAS. 1, 10. RT. 3, 15. 4,

13. VIKR. 44. 84. MĀLAV. 35. ÇIÇ. 9, 34. SPR. 142. 1610. 2087. 2671. 3320, v. l. 5327. VARĀH. BRH. S. 24, 32. 46, 13. 50, 9. 54, 98. 68, 12. 87, 26. वनितादत्त BRH. 18, 4. KATHĀS. 26, 272. 37, 235. RĀĀN-TAR. 1, 375. BHĀG. P. 4, 29, 54. 5, 1, 38. 2, 2. MĀRK. P. 17, 23. 51, 115. DHŪRTAS. 76, 6. Verz. d. Oxf. H. 218, b, 19. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 506, ÇI. 22. वनितासु द्वेषा Weiberfeind MBH. 5, 1639. ऽद्विप् dass. 1719. VARĀH. BRH. 18, 1. Weibchen (eines Thiers): रथाङ्गनाम KIR. 6, 8. — b) ein best. Metrum: 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 159 (1, 5). — Vgl. त्रिदशवनिता, नाक (KIR. 5, 27).

वैनीतर (wie eben) nom. ag. Inhaber, Besitzer: (अग्निः) दाता यो वनिता मयम् RV. 3, 13, 3. — Vgl. वत्तर.

वनितामुख m. pl. N. pr. eines Volkes (Frauengesichter habend) MĀRK. P. 58, 30.

वनितास n. N. pr. eines Geschlechts Verz. d. Oxf. H. 133, a, No. 284.

1. वनिन् (von 1. वन्) adj. 1) heischend, verlangend: वनिना वत् वार्यम् RV. 1, 139, 10. इन्द्रं समीके वनिना क्वामहे 8, 3, 5. — 2) mittheilend, spendend: die Marut RV. 1, 64, 12. der Wagen der Aḡvin 119, 1. Fraglich bleibt 1, 180, 3.

2. वनिन् (von 1. वन) 1) m. Baum RV. 1, 39, 3. 58, 4. 94, 10. तष्टेव वृत्तं वनिना नि वृष्टसि 130, 4. 140, 2. 6, 8, 5. वि यति वनिना न वपाः 13, 1. श्रोषधीश्च वनिनश्च 7, 4, 5. 34, 25. 35, 5. विष्वग्वि पतिं वनिना न शलाः 43, 1. 40, 91, 6. अर्धयो वनिनः 138, 2. उपारैबुध्नान्वनिनश्चर्क्य du hast Bäume entwurzelt 73, 8. In dieser Stelle und 1, 130, 4 würde übrigens die Bedeutung Wolke, im Anschluss an वन 1) d), noch passender sein. Baum d. h. Pflanze im ausgezeichneten Sinne, der Soma: अग्निं वृष्टानि वनिन् इन्द्रं सचत्ते अतिता। पीवी सोमस्य वावृधे 3, 40, 7. — 2) adj. im Walde wohnend, m. ein Brahmane im dritten Lebensstadium: ब्रह्मचर्यं समाप्य गृही भवेत् गृही भूवा वनी भवेत् वनी भूवा प्रज्जेत् ĠĀĀLA bei KULL. zu M. 6, 38. गृहमेधो शरदसत्तयोत्रो ह्यिवाभ्यां यजेत वनी वर्धाम श्यामकैरापत्कल्पे ऽन्यैः पुरातनैर्वा HĀRITA im ÇRĀDDHĀĒINTĀMAṆI nach ÇKDR.

वनिन (von 1. वन) n. Baum oder Wald: आप श्रोषधीवनिनानि RV. 10, 66, 9.

वनिन्त (wie eben) adj. गाṇा काशादि zu P. 4, 2, 80.

वनिष्ठ (von 1. वन् mit dem suff. des superl.) adj. 1) am meisten ausrichtend, — erlangend: दूत RV. 7, 10, 2. — 2) am meisten mittheilend: त्वं वसु देवपते वनिष्ठः RV. 7, 18, 1. — Vgl. वनीयम्.

वनिष्ठु m. Mastdarm (स्थूलान्त्र) oder nach Andern ein in der Nähe des Netzes liegender Körpertheil (उलूकपत्तिसदृशो मासविशेषः TBH. Comm. 2, 672, 18) RV. 10, 163, 3. AV. 9, 7, 12. 10, 9, 17. 20, 131, 12. VS. 19, 87. 23, 7. 39, 8. AIT. BR. 2, 7. ÇĀT. BR. 3, 8, 25. 12, 9, 2, 3. KĀTJ. ÇR. 1, 8, 21. 6, 7, 10. 9, 4. ÇĀṆKH. ÇR. 5, 17, 9.

वनिष्ठु UNĀDIS. 4, 2 fehlerhaft für वनिष्ठु; = अयान UĠĠVAL.

वनीक = वनीपक SĀRAS. zu AK. nach ÇKDR.

वनीपक = वनीयक H. 387, v. l. HALĀJ. 2, 204 (v. l. वनीयक). GADJĀRĀM. bei UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 4, 139.

वनीयु denom. von वनि, यति betteln, bitten UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 4, 139.

वैनीयम् (von 1. वन् mit dem suff. des compar.) adj. 1) mehr erlan-